



Til lovforslag nr. L 163

Folketinget 2009-10

Skriftlig fremsættelse (17. marts 2010)

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse m.v. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre m.v.)

(Lovforslag nr. L 163).

Der har i den senere tid – navnlig med udgangspunkt i en række konkrete sager – været debat om farlige hunde, og der er i den forbindelse fra flere sider blevet stillet spørgsmålstejn ved, om den gældende lovgivning på området er tilstrækkelig.

Med lovforslaget indføres et forbud mod besiddelse og avl af 13 angivne hunderacer samt krydsninger, hvori disse racer indgår. Hvis der er tvivl om, hvorvidt en hund er omfattet af forbuddet, skal hundens besidder dokumentere hundens race eller type. Kan besidderen ikke dokumentere, at hunden ikke tilhører en af de forbudte racer, skal hunden aflives.

Der er i lovforslagets almindelige bemærkninger lagt vægt på, at forbudsordningen skal håndhæves på en smidig måde, således at der ikke bliver tale om en form for forfølgelse af hundeejere. Besidderens forpligtelse til at dokumentere, at hunden ikke tilhører en af de forbudte racer, vil således først blive aktualiseret, hvis politiet f.eks. på baggrund af hundens udseende eller oplysninger fra besidderen eller andre har rimelig grund til at formode, at der kan være tale om en hund, der er omfattet af forbuddet.

Der vil endvidere i forbindelse med forbuddets ikrafttræden blive udarbejdet en vejledning til hundeloven. Vejledningen vil bl.a. indeholde en positivliste over hunderacer, der lovligt kan holdes, men hvor der er risiko for forveksling med hunderacer, der er omfattet af forbuddet. Vejledningens positivliste vil blive opdateret løbende.

Det bemærkes, at indførelsen af en forbudsordning vil indebære, at politiet fremover i en række sammenhænge skal have væsentligt øget fokus på sager om farlige hunde. Det indebærer bl.a., at politiet efter omstændighederne forudsættes at tage sådanne sager op af egen drift, hvis politiet f.eks. i forbindelse med andre politiforretninger bliver opmærksom på en hund, der umiddelbart ser ud som en af de forbudte racer.

Der etableres en overgangsordning, således at personer, der ved lovforslagets fremsættelse besidder hunde omfattet af forbuddet, fortsat kan besidde disse. Hundene må dog ikke overdrages og skal på steder, hvortil der er offentlig adgang, altid føres i bånd og være iført forsvarlig lukket mundkurv. Endvidere etableres en udfasningsordning for personer, der på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse har etableret avl med hunde omfattet af forbuddet. Disse personer vil kunne fortsætte deres virksomhed indtil den 30. juni 2015, men vil efter lovens ikrafttræden ikke kunne afsætte de forbudte hunde til købere i Danmark.

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, at Justitsministeriet vil foretage en evaluering af forbuddet mod visse hunderacer, når ordningen har været i kraft i 3 år. På baggrund af evalueringen vil Justitsministeriet udarbejde en redegørelse om forbudsordningen til Folketingets Retsudvalg.

Endvidere medfører lovforslaget en udvidelse af de typer af pålæg, som politiet kan meddele, ligesom der indføres en regel om, at et pålæg skal følge hunden og gælde umiddelbart over for en ny besidder. Herudover sker der en forhøjelse af bødestraffene for overtrædelser af hundeloven og af pålæg udstedt i medfør heraf.

Lovforslaget indebærer herudover, at politiet skal træffe afgørelse om aflivning af en hund, der ved et overfald skambider et menneske eller en anden hund. Det foreslås desuden, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der i kommunen eller nærmere opregnede områder af kommunen skal gælde en pligt til i byer og områder med bymæssig bebyggelse altid at føre en hund i bånd på gader, veje, stier eller pladser mv., der er åbne for almindelig færdsel.

Desuden indebærer lovforslaget, at mærknings- og registreringsalderen for hunde nedsættes fra 4 måneder til 8 uger. Herudover indeholder forslaget en række ændringer af navnlig mere teknisk karakter.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.